

شوناسی رهچه لهکیانهی کورد لهسه دهکانی ناوهر است

پ.د. قادر محمد حسن

gader.hassan@su.edu.krd

کۆلیژی ناداب / زانکۆی سه لاهه دین - ههولیر

پ.ی.د. کابان عبدالکریم شیخ علی

Kaban.ali@su.edu.krd

کۆلیژی زانسته ئیسلامیه کان / زانکۆی سه لاهه دین

بهرواری وهرگرتنی توێژینهوه: ۲۰۲۵/۴/۱۰

رهزامهندی بآوکردنهوه: ۲۰۲۵/۴/۱۰

پوختهی توێژینهوه

مهسهلهی شوناسی میژوو بیانهی کوردو ئه لیکه تانهی که په یهوستن به شوناسه و چوارچیوه بهند بوونی لهسه دهکانی ناوهر استدا، بهواریکی گرنگی توێژینهوهیه له شوناسی میلههتیک که بهم ناوه بهم تاییه تهمه ندیانهی که دواتر بوونه پیکهینهری شوناسی، بۆ یهکه مجار له میژو وودا لهو سه رده مه دا ده رکه م تن و خه سلته و ئه دگاری وایان لیکه م ته وه که له یونیا دی شوناسی کوردیدا ههتا ئیستاش دیار او به کارن. رهچه لهکی کوردان و ئه و زانیاریه میژوو بیانهی له باره ی بنه چه و ره سه نیان یاداشتکراوه، یه که له دیارترین پیکهینهر مهکانی شوناسی کوردین له روانگه ی ئه و دیکه ی ناکورد، به تاییه تی عه ره ب و فارس، هه ر بۆیه جیاکه ره وه ی هه ره به کاری شوناس و تاییه تهمه ندی هه ر نه ته مه یه که ئه و ئه دگارانن که مۆرکی بنه چه ی دیاری ده که ن. ئه م توێژینه وه به پتر ته رخانه بۆ تاو توێکردنی ره هه ندی بنه چه و ره چه له کی و کاریگه ری له سه ر پیکهینانی هه لۆیست و روانگه ی ئه و دیکه له سه ر کوردو شوناسه که یان. ئه م توێژینه وه یه به شیوه یه کی ئه کادیمی مشتومالی باسی بنه چه و ره چه له کی کوردان و هه و پایه ی هه ره گرنگی شوناسی سه ره به خو ده کات، دیاره به پشت به ستن به و گنیرانه وه ی له سه ر چاوه ئیسلامیه کانداهاتوون، وێرای ئه و گۆرانکاریه ی له و مه سه له یه دا به پێی سه رده مه کان له گوته ری میژوو نووسی ئیسلامی په یه وه ست به بنه چه ی کوردان و دانایان به نه ته مه یه کی خودان خه سلته و تاییه تهمه ندی هاتونه ته گۆرئ، به تاییه تی دیدگای شیعه که سه ر چاوه میژوووی و فیه یه که یان و هه و مژاریکی تاییه ت سه یری ئه و مه سه له یه یان کردوه.

پیشه کی

پرسی ره چه له کی و بنه چه ی کورد له سه ده کانی ناوهر است، یه کیکه له و بابته بایه خدارانه ی که هه تا ئیستا له روانگه ی ناسنامه و شوناسه وه، کاریکی ئه و ته ی له باره وه نه کراوه، بایه خی ئه م مژاره له وه دایه که له و سه رده مه دا کورد و هه و گه لیکه دیار و به رچاوه خه ملیبوون و به جودا و تاییه ت ناویان دیت، بۆیه لیکه لینه وه له م بابته، ده کرئ ده لاقه ی نویمان به روودا به کاته وه بۆ زیاته ر ئاشنا بوون به پینگه و په یه وه سه ته یی کورد له سه ده کانی مه به ستمان له سه ده کانی ناوهر است ئه و ماوه میژوو یه یه که ده که وێته نیوان سه ره ته ی ئاشنا بوونی کورد به ئیسلام و شه یری چال دیران، نیوان سه ده کانی هه و ته م و شاز ده یه می زاینی، که مه سه له ی شوناسی کوردی و دیدی ئه و دیکه ی غه یره کورد، بایه تیکه ی بایه خدار و فره ره هه نده، چونکه بۆیه که مجار ده رکه و ته ی شوناسی کوردی به و قۆرمه ی که تانیستاش درێزه ی هه یه، له راستیدا به ره هه می ئه و قۆناغه میژوو یه یه له توێژینه وه یه کی ئاودا بۆمان نالوئ هه لۆه سه ته له سه ر هه موو ئاقار و ورده کاریه کانی په یه وه ست به شوناسی کوردی ئه و سه رده مه به یان، چونکه پیکهینهر و په لوه بۆیه کانی زۆرن و هیشتا پنیوستی به پشکنین و که نه کردنی زیاته ر له سه ر چاوه کان هه یه و هه ر وه تر هه و سه له ی سه لیه ی هه ره وه زیانه ی ئه کادیمی گه ره که؛ له م

تهوره ی چواره م/ کوردو پیدانی شوناسی بنهچه جنوکه ی:

جگه له دو ریوایه ته ی میژوونوس (المسعودی) که پیشتر له په یوندی به بنهچه ی عمره ی کوردانه وه ناماژ همان پیکردن، دوو ریوایه ته که دیکه تیکه له یهکن له ئهفسانه و سه برورده ئیسرا ئیلیهکان، که یهکنیکیان کوردهکانی بهتورمه ی شهیتان و کهنیزمه مونا فیهکانی حمزرتی سولهیمان داناه و ریوایه ته که ی دیکهش، کوردی بردوته وه سه ر ئه رزگار بوانه ی که له دهستی ستمی زوحاک له په سیوی شاخ و داخان ماونه ته وه، دواتر زور بوون و بهتیه پرینی کات میله ته ی کوردیان لیکه مۆتوته وه. (2009، ج2، ص247). دهقه که ی به م شیوه یه یه: ((ومن الناس من ألحقهم بآباء سليمان بن داود عليهما السلام حين سلب مالكة ووقع على إمانه المناقات، الشيطان المعروف بالجسد، وعصم الله منه المؤمنات أن يقع عليهن، فعلق منه المناقات، فلما ردَّ الله على سليمان مالكة ووضع تالك الإمام الحوامل من الشيطان، قال: اكردهن إلى الجبال والأودية، فربتهن أمهاتهن، وتناكحوا، وتناسلوا، فذلك بدء نسب الأكراد))

له مهسه له ی بو داتاشینو و مگه ر خستنی شوناسی ئه دیو مرویی یان رونت ر بلیین جنوکه یی بو کورد، ئه ده بیاتی میژووی شیعه رۆلکی کارای گیراوه، به گویره ی گیرانه وه یه کی فرموده زان و شه عزانانی شیعه بیت گوایه که سنیک به ناوی (أبي الربيع الشامي) * ** پرسیاری له ئیمامی شه شه مینی شیعه ی دوازه ئیمامی (جعفر الصادق) (80-148 ک/699-765ز) کردوه سه باره ت به وه ی هه ندیک له کورده کان له گه لیان ده ژین، ئه مانیش تیکه لیان ده بن و کرین و فروشتنیان له گه لدا ئه نجامده ده ن ئه ویش پیوتوه: ئه ی ئه باره بیع، کورده کان بوونه وه ریکن له جنوکه، خودا په رده ی له سه ر لاداوان، تیکه لیان مه بن. (القمی، 1404ه، ج3، ص164؛ الکلینی، ج5، 2007، ص94) له هه ندیک سه رچاوه ی دیکه ی شیعه هاتوه که کوردهکان توره م یهکن له جندان تیکه لیان مهن (القمی، 1409ه، ج2، ص287) هه ر له په یوندی به م باسه وه، ئاماژه بو ئه وه کراوه که ئه م ریوایه ته له سه رده می ئیمام (جعفر الصادق) یش کۆنتره چونکه هه ندیک ئه م بابه تیهان له خلیفه (عمر کوری خهنتاب 13-23 ک/ 634 – 644 م) گیراوته وه که پیغمبه ر (درودی خوی لینییت) فرموویه تی: کورد، نه وه ی جنهکانن، په رده بیان له سه ر هه لداوه، چونکه کاتیک سلیمان سه لامی خوی له سه ر بیت، هیندوستانی داگیر کرد، هه شتا کهنیزه کی لئ کویله کردن و له دوورگه یه ک نیشته جیی کردن، ئه جنده له ده ریا وه بو یان هاتن و سواریان بوون، چل له کهنیزه کهکان حامیله بوون، که ئه وه هه و آلیان به حمزرتی سولهیمان گه یاند، فرمانیکرد له وه دورگه یه ی ده ربکرین و بیری بۆ سه رزه مینی فارس، له وه ی چل مندالیان بوو، و مخته یه ک زیادیان کردو خراپه کاری و جه رده میان ته شه نه ی ستاند، شکایه تی سولهیمانیان لیکردن، ئه ویش فرمانی دا که ده ربکرین بو چیاو چۆلان و هه ر بۆیه ش نیویان لئزاه اکراد. (الاصفهان، 1999، ج1، ص426) ئه مه گیرانه وه یه که که وه کو فرمایشت له هیه ک کتیبینی فرمووده ئاماژه ی بو نه کراوه، ئه مه ش نیشانه ی ئه وه یه هه لبه ستر او مو به هیه چ شیره یه ک پیغمبه ر (درودی خوی لینییت) لئی چاوه ر و اننا کریت قسه ی ئاوا بکات و وه کو گیرانه وه یه کی که و نا را دارای هیه چ بنه مایه کی میژووی نیه و هه لبه ستر او ی سه دهکانی چواره م و پینجه می کۆچیه که کورد و وه کو هیزیکی کارا له میژووی ئیسلامیدا رۆلیان له په ره سندن دا بوو.

هه رچی ئه م بابه تیه که له کتیبهکانی فرمووده و فیهی شیعه دا و رورژینراوه و له سه ره وه ناماژ همان بو کرد، ئه و ئه وه ی ئه م قسه یه ی به زمانی ئیمام (جعفر الصادق) ه وه کردوه ناوی ابو ربیع الشامیه که له سه ر ناوه که ی رای جیاواز هه یه، بیگومان ئه مه ش ئاماژه و به لگه یه بوئه وه ی (ابو الربیع) که سایه تیه کی ته و او ناسرا و نه بووه بۆیه هه ندیک له په رتوکه فه رمووده یی و فه رمووده گیره وانی شیعه، پشت به راده ی متمانه بوون ده به ستن به و که سه ی له وه وه و ته که ی گیراوه ته و، نه ک خودی خوی (کریم، 2015، ژ1، ل57) چونکه له ئیو ئاینزای شیعه دا ریوایه ت هه لبه ستن و دانپال و قسه

کردن بهناوی ئیمامهکانهوه بهرا دهیهک تهشهنهه سهندوه تهنانهت خودی ئیمامهکان خهلیکیان لی ناگادار کردوتهوه؛ بویه لیزمدا یهک ناگادار کردنهوهی ئیمام جهعفری سادق دینینهوه که به یهکیک له شوینکهوتوانی گوتومو له کتیهه نیو بهدمهوهکانی شیعهدا نامازهی پیکراوه دهقهکهه بهم شتویهیه: ((فقال له -ای لأبي عبدالله- الفیض: جعلني الله فداك، ما هذا الاختلاف الذي بين شيعتكم؟ قال: «وأي الاختلاف يا فیض؟ فقال له الفیض: إني لأجلس في حلقتهم بالكوفة، فأكاد أشك في اختلافهم في حديثهم، حتى أرجع إلى المفضل بن عمر، فيوقني من ذلك على ما تستريح إليه نفسي، ويطمنن إليه قلبي فقال أبو عبد الله الا: «أجل، هو كما ذكرت يا فیض، إن الناس أولعوا بالكذب علينا، إن الله افترض عليهم لا يريد منهم غيره، وإني أحدث أحدهم بالحديث فلا يخرج من عندي حتى يتأوله على غير تأويله، وذلك أنهم لا يطلبون بحديثنا وبحبنا ما عند الله، وإنما يطلبون به الدنيا، وكل يُجب أن يُدعى رأساً، إنَّه ليس من عبد يرفع نفسه إلا وضعه الله، وما من عبد وضع نفسه إلا رفعه الله وشرفه" فإذا أردت بحديثنا فعليك بهذا الجالس، وأومى بيده إلى رجل من أصحابه، فسألت أصحابنا عنه فقالوا: زرارة بن أعين*1)). (الطوسي، 2019، ج 1، ص 376) پوختهکهه ئهوهیه که یهک له شوینکهوتوان کهناوی الفیض بووه له ئیمام جهعفری سادق ی پرسویه که ئهوههه ناکوکی و جیا وازیه چیه له نیوان شیعه(شوینکهوتوانتان) چونکه له کوفه که له ئهلقه زانستهیهکان دادهنیشم گومانم لهوه بو چیدههیت که قسهکانیان لیک جودان و تیکناکهنهوه، ئیمامیش له ولامدا دهلیت:ئهوه وایه خهک شعیدای دروکردن به زمانی ئیمهوه، قسهیهک بو یهکیک دهکم هیشتا له کن من نهچوته دهموه که لیکدانهویکی بو دهکا کهمن مههستم بهم شتویه نهوه، چونکه نهوان له قسه و خویش ویستنی ئیمه مههستیان رمز امهندی خوا نیه، بهلکو دونیا ویستیه، ههس یهک دهیهویت بو خوئی ههههکاره بی، ههس کهسیکیش خوئی لوت بهرزکات خوا نهنگی دهکات و ههس کهسیکیش خوئی بهکهه بگریت خوا مهزن و شهرفمهندی دهکات، نهگهس دهتهویت وتهی راست و دروستی ئیمه وهرگری نهوا له و کهسهی وهربگره (که مههستی زراره کوری نهعیون بوه) .

ئهم دهقهمان بویه هینایهوه بو ئهوهی که بیسهلمینین که ئهوه جوهره ریوایهتانهی له گوین بنهچهی کوردان و ناروایی مامهلهکردن لهگهه کورد دراونهته پال ئیمام جهعفری سادق نادر وستن، چونکه ههلبهستراون و له یهکیکی وهکو زراره کوری نهعیونهوه ریوایهت نهکراون که خودی ئیمام دهلیت قسهکانمان ههس لهوه وهرگرن.

تویژهریک پیتی وایه، که به هوی نهوه ی به شیکی دیار له فارسه کان شیعه بوون و به لهبرامبهردا کوردیش سونه بوون، لیکنزیکی جوگرافیش له نیوان کورد و فارسهکان ههجوو، دیاره نه مهش بووه ته هوی هاتنه نارای مملانی و ده مارگریی ره گه زی و مه زهه بیی له نیوانیاندا، نهههش هۆکاریک بووه بو پیادهکردنی سیاسه تی دزیوکردنی کورد له نایینزای شیعه دا، ههس لهم سۆنگهیهوه، پبویسته بگه رینهه وه بو میژووی په یوه ندی کوردو فارس به تاییه تیش تیکه لی کورد و فارس، که ده گه ریته وه بو پیش تیکه لبوون و دروستبوونی په یوه ندی و به ریه ککه وتنی هه ردوکیان له گه ل نه ته وه ی عه ره ب.(کریم، ژ: 1، 2015، ل 66) شاراووش نیه که به دریزی میژوو زورجار مرقهکان جیاوازییه نهتهوه میههکانیان بهکار هیناوه بو ریز بهندیکردنی نهاندانی کومهلگایهک (Yang, 2000, p41) وانا خستهه پالی شوناسیک که رهنگه بژاردهی گهلهکه خوئی نههیت، یان نیشاناندانی به شوپویهکه که بهکهه زانینی تیدابیت، نهههش تارادهیهک نهوه قهناعهتهمان لا دروست دهکات که پیدههچیت به نهقهست مهسهلهی به نهجندهکردنی کورد کرابینه مژار و پتر بو لهکهدار کردن و بو غزاندنیان وهگهس خرابیت.

شیمیه که شوناسی شیواوی کورد له لای هه ندیک و ویناکراوه که رهنگدانهوهی شیوازی ژبانی سهخت و تاقه تپروکین و گردنشینیه و سروشتی هه له موتی و بیئیریوی چباو چوله کانه و سه ره نجام جۆرێک له شوناسی بهر هه مهیناوه که به تهواوی رهنگدانهوهی دۆخی راسته قینهی کوردو تاییه تمه ندیه کانی نیه و زیاتر دیدی ئهوی دیکه ی غهواره و غهیره کورده بو کورد.

پهراویزه کان: *¹ زوحاک: له کهلتوری ئیرانیدا ناوی به بیوراسب هاتوه که کوری پادشایهک بوه به ناوی مرداس، دوا ی له ناوبردنی باوکی فهرمانرهبایی دهکات" ئه و مهکو که سایه تیهکی ئوستوری نیوبانگی ههیه گوایه دهستی له گه ل شهیتانی تیکه لکردوو ئه ویش له دهر فه تیکدا هه ردوک شانی زوحاک ماچ دهکات، دواتر له و جیبانه مار دیته دهر و له لایهن پزیشکانه وه

ئامۆژگاری دهکریته که پێویسته بو ئه وهی مار هکان داسه کنین رۆژانه مێشکی دوگه نچ بکاته خۆراکی مار هکان، گوایه زوحاک ماوهی ههزار سال فهرمانرهبایی کردوه، که سیکه سته مکار و ناکار توند بووه، له لایهن فه رهیدونه وه کۆتایی به حوکمه که ی دیت. بروهانه: (الفردوسی، 1932، ج1، ص 25-37)

*² خلیل یان خلیل کوری ئه و فی أبو الربیع العمالي الشامي له باوه رانی ئیمام جه عفری صادق، پێش سالی 148 ک ژباوه، نه په سن کراوه نه ره تیشکر او ته وه (الخوئی، دیت ج8، ص74-75)

¹ * زراره کوری ئه عین کوری سنسن، په که له زانا ناو دار هکانی شیعهیه، له سالی 80 ک له دایک بوه، په کیکه له دامه زینه رانی فیهی نالوبهیت، له زور بابتهی جیا جیادا گیرانه وهی هه م له ئیمامی باقر و هه م له ئیمامی جه عفری صادق ههیه، له سالی 150 ک / وهفاتی کردوه. (الطوسی، ص 124)

لیستی سه رچاوه کان:

1- سه رچاوه ره سه نه کان:

- الإصفهانی، عمادالدين الكاتب محمد بن محمد صفي الدين (ت 597 هـ / 1201ز)
 خريدة القصر وجريدة العصر، تحقيق: شكري فيصل، المطبعة الهاشمية، القسم الخاص ببلاد الشام والجزيرة (دمشق: 1968)
 الجاحظ، ابو عثمان عمرو بن بحر بن محبوب (ت 255 هـ / 868م)
 البيان والتبين، دار ومكتبة الهلال، (بيروت: 1423 هـ) .
 حمزة الاصفهاني، حمزة بن الحسن (ت 360 هـ / 970م)
 تاريخ سني ملوك الأرض والأنبياء، منشورات دار ومكتبة الحياة، (بيروت: 1961)
 ابن حيان، محمد بن يوسف (ت 754 هـ / 1353م)
 التفسير الكبير المسمى البحر المحیط، دار احیاء التراث العربي، الطبعة الثانية (بيروت: 1999)
 ابن دريد، أبو بكر محمد بن الحسن الأزدي (ت 321 هـ / 933م)
 جمهرة اللغة، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية بحيدرآباد (الذکن: 1345 هـ) .
 الرازي، أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن (ت 606 هـ / 1209م)
 مفاتيح الغيب، دار الفكر للطباعة والنشر، (بيروت: 1981)
 الراغب الأصفهاني، أبو القاسم الحسين بن محمد (502 هـ، 1108م)

- محاضرات الأدباء ومحاورات الشعراء والبلغاء، دار الأرقم بن أبي الأرقم، بيروت 1999
الطبري، محمد بن جرير (ت 310هـ / 922م)
- تاريخ الرسل والملوك، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار المعارف، الطبعة الرابعة، (القاهرة: 1965)
الطوسي، ابي جعفر محمد بن الحسن (ت 460هـ / 1067م)
- اختيار معرفة الرجال المعروف برجال الكشي، تحقيق وتعليق الشيخ محمد جاسم الماجدي، مؤسسة الصادق للطباعة والنشر،
تهران، 2019.
- الفهرست ، تصحيح وتعليق السيد محمد صادق ال بحر العلوم ، المطبعة الحيدرية . الطبعة الثانية، النجف الاشرف - العراق،
1380 هـ 1960 م ملحق مع كتاب رجال الطوسي.
- الفردوسي، المنصور بن الحسن ابو القاسم (ت 419هـ / 1020م)
- الشاهنامه، الترجمة نثرا، الفتح بن علي بنداري، اكمال الترجمة و التصحيح، عبدالوهاب عزام، مكتبة دار الكتب المصرية،
القاهرة، 1932.
- ابو الفداء، عماد الدين اسماعيل بن علي (ت 732هـ / 1331م)
- المختصر في أخبار البشر، المطبعة الحسينية، (القاهرة: 1325هـ) .
- ابن قتيبه ، ابي محمد عبدالله بن مسلم (ت 276هـ / 889م)
- كتاب المعارف، حققه وقدم له: ثروت عكاشة، دار المعارف، الطبعة الرابعة، القاهرة، 1981،
- القرطبي، محمد بن أحمد الأنصاري (ت 671هـ / 1272م)
- الجامع لأحكام القرآن ، دار الكاتب العربي للطباعة والنشر، (القاهرة: 1967)
- القمي، أبو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن بابويه الشيخ الصدوق (ت 381هـ / 991م)
- من لا يحضره الفقيه، تصحيح وتعليق : علي أكبر الغفاري، الطبعة الثانية، منشورات جماعة المدرسين في الحوزة العلمية في
قم المقدسة. (قم 1404 هـ)
- علل الشرايع، عنى بتصحيحه والتعليق عليه، السيد فضل الله الطباطبائي اليزدي، المطبعة العلمية – قم، 1409هـ.
- الكليني، محمد بن يعقوب (ت 329هـ / 940م)
- فروع الكافي، منشورات الفجر ، بيروت، 2007
- العمرى، ابن فضل الله احمد بن يحيى (ت 747هـ / 1346م)
- التعريف بالمصطلح الشريف، تحقيق: محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1988)
- المسعودي، ابو الحسن علي بن الحسين (ت 346هـ / 957م)
- التنبيه والأشرف، منشورات دار ومكتبة الهلال، (بيروت: 1981)
- مروج الذهب ومعادن الجوهر، شركة القدس للتصدير، مطبعة المدني، (القاهرة: 2009)
- المقريزي، تقي الدين احمد بن علي (ت 845هـ / 1442م)
- السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، دار الكتب العلمية، (بيروت: 1997)
- اليقوبى ، أبو العباس أحمد بن إسحق بن جعفر (ت 292هـ / 904م)
- كتاب البلدان، المطبعة الحيدرية ، الطبعة الثالثة، (النجف الأشرف: 1957)

2-ژیدره کان :

أكتيب به زمانى عمره بى:

بولاديان، أرشاك، 2013، الأكراد في حقبة الخلافة العباسية، ترجمه عن الأرمينية: الكسندر كشيشيان، دار نارس للطباعة والنشر، ط2، اربيل..

توفيق، زرار صديق ، 2007، القبائل والزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، مؤسسة موكراني للبحوث والنشر، مطبعة مؤسسة آراس، اربيل.

حسن ، 2012، الهوية، المجلس الأعلى للثقافة، القاهرة..حنفي،

خضر، حيدر لشكري، 2004، الكرد في المعرفة التاريخية الإسلامية، دار ستيريز للطباعة والنشر، مطبعة وزارة التربية، اربيل .

خليل، أحمد محمود ، 2012، صورة الكرد في مصادر التراث الإسلامي، دار آراس للطباعة والنشر، اربيل.

الخوني، ابوالقاسم الموسوي، د.ت. معجم رجال الحديث و تفضيل طبقات الرواة، النجف الأشرف.

ب-كتيب به زمانى نینگلیزی:

. -FISHMAN, JOSHUA A. (Edit),1999, Language & Ethnic Identity, Oxford University Press

-Harris, Michelle, Martin Nakata and Bronwyn Carlson(Edit),2007, The Politics of Identity:

Emerging Indigeneity, UTSePress Broadway NSW

Josselson, R. (1987). Finding Herself: Pathways to Identity Development

,in Women. San Francisco

-Nazir ,Nurgiss,2019, Conceptualization of Ethnicity and Identity Formation, Asian Review of

.Social Sciences, Vol.8 No.2

-Simon, Bernd,2004, Identity in Modern Society: A Social Psychological Perspective Oxford:

,Blackwell

-Vignoles ,Vivian L,2018, Identity: Personal AND Social, in : The Oxford Handbook of

Personality and Social Psychology (2nd edn) edited by Kay Deaux and Mark Snyder

-Yang, Philip Q. 2000, Ethnic Studies: Issues and Approaches, State University of New York

Press

ج- گۆفاره کان :

إبراهيم إبراهيم، 2021، آراء في أصل الكرد في المصنقات الجغرافية خلال العصر المملوكي(648-922/1250-1517م)

Kadim Hikmet Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi - Sayı: 4 - Yıl: 2021 – Haziran

- . سعید، أرق ، 2008، مدارات المنفتح والمنغلق في التشكلات الدلالية والتاريخية لمفهوم الهوية ، مجلة عالم الفكر العدد 4 المجلد 36 أبريل .
- وفاء، بن طراد ، 2017، قراءات في مفهوم الهوية ومكوناتها: اللغة الدين. الثقافة، حوليات جامعة قلمة للعلوم الاجتماعية والإنسانية العدد 20 .
- كریم، بختیار عبدالله، 2015، كورد له پاشخانئ مه عریفه ی نایینی شیعه دا، گوفاری زانكوی گه رمیان، ژماره (1)

المخلص

ان قضية الهوية التاريخية الكردية والآثار المترتبة عليها و تحديد إطارها في العصور الوسطى، تعد مجالا واسعا و مهما في فهم أطر و محددات هوية أمة ظهرت لأول مرة في التاريخ بهذا الاسم و خصائص، وذلك لأن معضلة الأصل الكردي في المصادر التاريخية للعصور الوسطى والمعلومات التاريخية عن أصلهم من المواضيع الشائكة التي تدور حولها مناقشات و مباحثات عديدة لأنها تمت تأطيرها و قولبتها وفق تصورات ورؤى عربية و فارسية بعيدة عن الموضوعية و الحيادية .

خصص هذا البحث بشكل رئيسي لمناقشة بعد و مكونات الهوية الكردية من وجهة نظر الشعوب غير الكردية الأخرى، وخاصة العرب والفرس. . وأثر ذلك في تشكيل اتجاهات ووجهات نظر الآخرين حول الكرد وهويتهم. تتناول هذه الدراسة من وجهة نظر أكاديمية الأصل الكردي باعتباره أهم ركائز الهوية المستقلة، وذلك استنادا إلى الروايات الواردة في المصادر الإسلامية، على الرغم من تغيرات القضية حسب العصر في خطاب المؤرخين الإسلاميين المتعلق بالأصل الكردي، وخاصة الرأي الشيعي، الذي اعتبرت مصادره التاريخية والفقهية هذه القضية قضية خاصة و متميزة.

Abstract

The issue of Kurdish historical identity, its implications, and defining its framework in the Middle Ages is a broad and important field for understanding the frameworks and determinants of the identity of a nation that first appeared in history with this name and characteristics. This is because the dilemma of Kurdish origin in medieval historical sources and historical information about their origins is a thorny topic that has generated numerous discussions and debates. This is because they have been framed and molded according to Arab and Persian perceptions and visions that are far from objective and neutral.

This research is primarily devoted to discussing the dimensions and components of Kurdish identity from the perspectives of other non-Kurdish peoples, especially Arabs and Persians, and the impact this has had on shaping the attitudes and perspectives of others regarding the Kurds and their identity. This study, from an academic perspective, addresses Kurdish origin as the most important pillar of an independent identity, based on narratives contained in Islamic sources, despite the changes in the discourse of Islamic historians regarding Kurdish origin over time, especially Shiite opinion, whose historical and jurisprudential sources considered this issue a special and distinct issue.